

[Undervisningsministeren]

som ikke er lige glade for tanken, hverken om den nye industrielle grunduddannelse eller om et industrielt basisår. Nu vil vi gerne forsøge, men det er ikke problemfrit, det vil jeg straks annoncere, og det er jeg sikker på arbejdsministeren efter mig også kan bekræfte.

Når fru Ritt Bjerregaard går imod tanken om både forpraktik og mesterlæren, så må jeg gøre fru Ritt Bjerregaard opmærksom på, at derved ryger der ganske mange pladser. For regeringen er det vigtigt, at man kan gå ud af skolen og samtidig gå i gang med et uddannelsesforløb, og derfor lægger vi vægt på denne forpraktik, som giver dobbelte points. Vi ønsker, at det skal være mere oplagt at gå i 10. klasse plus forpraktik end at gå gennem gymnasiet, hvis man vil ind i social- og sundhedsuddannelserne. Jeg havde den store glæde i går at læse Informations leder, som støttede regeringen på dette ene punkt af alle.

Hr. Nørgaard Sørensen var lidt mere kritisk. Han benægtede bl.a., at mesterlæren gav flere pladser. Det har vi diskuteret så tit. Jeg troede egentlig, jeg kunne blive enig med hr. Nørgaard Sørensen om, at mesterlæren i hvert fald giver flere pladser på kort sigt, men på lidt længere sigt kan man diskutere det. Hr. Nørgaard Sørensen hæfter sig ved, at da mesterlæren optager pladsen i virksomheden lidt længere, så giver det færre pladser på længere sigt, hvorimod regeringen hæfter sig ved, at mesterlæren nok opdyrker et marked, som ellers ikke ville blive udnyttet. Den uenighed har vi stadig imellem os.

Når hr. Ole Vig Jensen på det punkt nævnte, at det ideelle ville være en enhedsuddannelse, som rummede det gode fra mesterlæren og det gode fra EFG, så vil jeg erklære mig enig. Deri ville ligge en bedre udnyttelse af skolerne, som vi alle må være interesserede i. Derfor vil jeg gerne love hr. Ole Vig Jensen allerede nu, at den tanke ikke skal få lov at være uforsøgt i det næste halve år og heller ikke senere, hvis det ikke lykkes. Jeg har altså håb om, at der i hvert fald kan komme et udspil inden så forfærdelig længe om, hvordan man kunne tænke sig at løse den gordiske knude, hr. Ole Vig Jensen dér lagde frem.

Hr. Nørgaard Sørensen havde nogle efter min mening meget fornuftige betæneligheder ved forbedring af tilskudsordninger samt

offentligt finansierede værkstedsskoler. Regeringen deler disse betæneligheder. Men i øvrigt er tiden jo ikke først og fremmest til at aflyse ideer, men snarere til at få andre ideer end dem, der er på bordet, hvis der er nogle, der ikke duer. Hans tanke om, at højteknologiske virksomheder burde være medfinansierende, når det gælder fremskaffelse af uddannelsespladser, finder jeg interessant. Den bør absolut afprøves.

Jeg synes ikke, at der helt er dækning for hr. Nørgaard Sørensens konklusion, at vi i redegørelsen har et meget, meget, meget lavt ambitionsniveau. Han sagde »meget« 3 gange, det synes jeg var i hvert fald de 2 gange for meget. Det synes jeg var meget, meget, meget overdrevet og ikke i særlig god overensstemmelse med hans egen forholdsvis konstruktive tale. Jeg vil gøre opmærksom på, at ambitionsniveauet ikke er lavere, end at der er tale om, at vi dækker den mertilgang, der er i forhold til sidste år. Den mertilgang kan altså nu inden for den koordinerede tilmelding opgøres til helt præcis 1.300 pladser. Den mertilgang dækker vi, og derudover bliver der næsten 10.000 pladser til at afvikle pukkelen fra de tidligere år. Det synes jeg ikke er noget særlig lavt ambitionsniveau, og jeg takker for, at den store post, som jo er merindskrivningen, øjensynlig har et bredt flertal bag sig her i folketinget. Den er jo også indeholdt i det socialdemokratiske forslag. Man kan måske sige, at vi havde stået lidt bedre i dag, hvis det var blevet gennemført lidt før, men på den anden side kommer den slags jo først, når det er aller mest nødvendigt, og derfor er det måske netop det rette tidspunkt at gøre det nu.

Fru Karen Højte Jensen havde en række tanker og forslag, som jeg har noteret. Hun stillede 2 konkrete spørgsmål, for det første: hvor mange kombinationsaftaler er der egentlig indgået? Jeg kan ikke svare på det spørgsmål, vi har ikke tal for det, men jeg kan sige, at der ved juletid skete en betydelig ændring af cirkulæret, og vi ved endnu ikke, om den har virket. Det er et godt spørgsmål, for hvis ikke det har virket nu, må vi gøre noget for at sikre, at man udnytter den mulighed, at virksomheder, som hver for sig er for ensidige, tilsammen kan udgøre en lære- eller en praktikplads.

Fru Karen Højte Jensen stillede et andet godt spørgsmål: hvor meget er egentlig den